

under visse Omstændigheder kan være at paa- lægge Communerne at plante Skov eller ei, forekommer mig, i Sammenligning med hele Sagens Bessaffenhed, at være af underordnet Betydning, og jeg forstaaer derfor ikke den Vægt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), lægger paa dette Punkt. Jeg maa derfor stemme for Lov- forslaget trods den Betænkelse, det ganske vist maa vække hos Enhver.

Tscherning: Jeg arbejder kun imod, at den Bane skal indsnige sig i Regjeringen at give Decreter om Skovplantning og deslige, istedetfor at overlade den Slags Ting til Com- muner og Private efter deres Forogtbesindende. Det er denne Slags Forsøg paa at regjere det hele Maskineri med Decreter og med Frem- tidsplaner, om hvilke Ingen veed, hvad de ville koste, — det er dem, jeg arbejder imod.

Klein: Den ærede Indenrigsminister henviste til en Udtalelse, der var falden andet- steds, og som skulde gaae ud paa, at Lovfor- slagets § 2 egentlig skulde gjøre Lovforslaget overflødig, og han gjorde denne Uttring til sin, han kaldte den endog træffende. Denne Uttring forekommer mig at være af den Be- ssaftenhed, at den ikke bør henstaae uimodsagt, og jeg skal derfor paavise, hvorfor den maa an- sees for at være i høieste Grad urigtig. Lov- forslagets § 2 gaaer ud paa at aabne en Vej for de paagjældende Private til at faae afgjort, hvorvidt de have et retligt Krav paa at faae Andeel i Udmarksjorderne; men det er givet, at der er en Mulighed for, at denne Afgjørelse kan komme til at gaae i den Retning, at Jor- den skal henlægges til Kommunen som Com- muneieendom. Jeg maa tillade mig at for- mene, at den ærede Indenrigsminister nødven- digvis maa være gaaet ud fra den Forudsæt- ning, at der ikke blot er en Mulighed, men endogfaa en Sandsynlighed, ja en til Visshed grændsende Sandsynlighed for, at den rettlige Afgjørelse maa komme til dette Resultat, thi hvis

han ikke er gaaet ud derfra, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes han har kunnet forelægge Lov- udkastet, hvis 1ste Paragraph indeholdt et Paa- bud om, at Jorden skulde være Communeie- dom, da det ikke kan formodes, at den ærede Minister vil fremkalde et saadant Paaud gjen- nem en saadan Lov, dersom han havde den Mening, at den rettlige Afgjørelse vilde med- føre et andet Resultat. Hvis altsaa den ret- lige Afgjørelse gaaer i samme Retning som den, hvortil § 1 sigter, saa ere Lovforslagets Bestemmelser aldeles ikke overflødige, saa komme de netop til Anvendelse; thi ligesom § 1 ud- taler Hovedreglen, at Jorden skal være Com- muneieendom, forsaavidt der ikke ved den ret- lige Afgjørelse efter § 2 gjøres Undtagelser derfra, saaledes indeholde alle de følgende Pa- ragrapher Regler for, hvorledes Jorden skal behandles, naar den er bleven, hvad den for- udsættes at ville blive, Communeieendom. § 2 gjør saaledes slet ikke Lovforslagets øvrige Be- stemmelser overflødige.

Indenrigsministeren: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Commissionen mægler og dømmes i samtlige Forhold, Udmarksjorderne vedkommende. Det staaer saaledes vel i dens Magt at tildømme Kommunen Jorden under de øvrige Lovparagrafers Bilskaar, men det staaer selvsølgelig ogsaa i dens Magt at træffe en anden Bestemmelse. Commissionsdommen kan altsaa gjøre Lovens øvrige Paragrapher overflødige. Om og i hvilket Omfang den vil gjøre det, derom troer jeg, at ligesaa lidt den sidste ærede Taler som jeg kan have nogen- som- helst Mening, og jeg maa have udtrykt mig meget uheldigt forrige Gang, dersom jeg har givet Anledning til den Forstaaelse af mine Ord, at det var min Mening, at Commis- sionen vilde gjøre Lovens øvrige Paragrapher overflødige.

Klein: Commissionen kan ikke gjøre An- det, end hvad der er overeensstemmende med Ret.